

Arrest

**nr. 54 805 van 24 januari 2011
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Braziliaanse nationaliteit te zijn, op 23 oktober 2010 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 23 augustus 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van dezelfde datum tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 december 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 januari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat C.-M. VERLEYEN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE VYVER, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekende partij diende via een op 12 november 2009 gedateerd schrijven een aanvraag in om, in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), tot een verblijf gemachtigd te worden.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid nam op 23 augustus 2010 de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf van verzoekende partij ongegrond werd verklaard en de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

De beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf van verzoekende partij ongegrond werd verklaard, die haar op 23 september 2010 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 16.12.2009 werd ingediend door :

*(F. B., D.)
(...)*

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk is doch ongegrond.

Reden(en):

Betrokkene haalt aan dat zij geregulariseerd wil worden op basis van de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet. Zoals algemeen bekend, werden deze instructies door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathelet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen.

Betrokkene beroept zich op het criterium 2.8A van de vernietigde instructie van 19 juli 2009. Betrokkene voldoet echter niet aan de cumulatieve voorwaarden die noodzakelijk zijn om in aanmerking te komen voor regularisatie op deze basis. Dit criterium bepaalt ondermeer dat: “de vreemdeling die voorafgaand aan zijn aanvraag een langdurig ononderbroken verblijf heeft dat minimum 5 jaar bedraagt; én die voor 18 maart 2008 gedurende een periode een wettig verblijf in België heeft gehad [...] of, die voor die datum, geloofwaardige pogingen heeft ondernomen om in België een wettig verblijf te bekomen”. Vooreerst slaagt betrokkene slaagt er niet in aan te tonen dat zij op 15 december 2009 een langdurig ononderbroken verblijf in België had dat minimum 5 jaar bedraagt. Betrokkene legt bij de aanvraag tot regularisatie geen documenten voor die haar ononderbroken verblijf van 5 jaar aan te tonen: de documenten die betrokkene bij haar aanvraag voegt (met name een arbeidsovereenkomst en een brief van Electrabel), kunnen niet weerhouden worden als een bewijs dat betrokkene hier 5 jaar ononderbroken verblijft aangezien de documenten dateren uit 2008 en 2009. Daarnaast toont betrokkene niet aan dat zij vóór 18 maart 2008 gedurende een periode een wettig verblijf in België heeft gehad of, vóór die datum, een geloofwaardige poging heeft ondernomen om in België een wettig verblijf te bekomen, noch zijn er in het administratief dossier van betrokkene aanwijzingen van terug te vinden. Betrokkene kan zich dan ook niet dienstig beroepen op criterium 2.8A van de vernietigde instructie van 19 juli 2009.

Bovendien kan opgemerkt worden dat betrokkene evenmin in aanmerking komt voor regularisatie op basis van criterium 2.8B van de vernietigde instructies van 19 juli 2009. Niettegenstaande het feit dat betrokkene een arbeidsovereenkomst bij Paulistas Sprl d.d. 07.11.2009 voorlegt, hebben wij -na een grondige studie van het administratief dossier- moeten vaststellen dat betrokkene niet kan aantonen dat zij ononderbroken in België verblijft en dit sinds 31.03.2007. Zoals reeds eerder aangehaald, dateren de documenten die betrokkene bij haar aanvraag voegt uit 2008 en 2009. Bovendien zijn er in het administratief dossier van betrokkene geen aanwijzingen terug te vinden die haar verblijf sinds 31 maart 2007 zouden kunnen staven. Betrokkene kan zich dan ook niet dienstig beroepen op criterium 2.8B van de vernietigde instructie van 19 juli 2009.

De advocaat van betrokkene haalt aan dat betrokkene volledig geïntegreerd zou zijn, een effectief duurzaam verblijf zou hebben, duurzame bestaansmiddelen zou hebben en een taalcursus zou hebben gevolgd. Hoe goed deze lokale verankering eventueel ook moge zijn, dit doet niets af aan de voorwaarden die gesteld worden met betrekking tot de instructies van 19 juli 2009. Bovendien legt betrokkene geen enkel stavingstuk van haar lokale verankering voor, noch zijn hiervan bewijzen terug te vinden in haar administratief dossier. Het is aan betrokkene om zijn minst een begin van bewijs te

leveren. De elementen met betrekking tot haar lokale verankering kunnen bijgevolg niet in betrokkene haar voordeel weerhouden worden.

Wat betreft het aangehaalde argument dat betrokkene geen gevaar is voor de openbare orde, dient opgemerkt te worden dat van alle vreemdelingen die in België verblijven, verwacht wordt dat zij zich houden aan de in België van kracht zijnde wetgeving.

Volledigheidshalve dient opgemerkt te worden dat de aanvraag van 12.11.2009 (ingekomen te Grimbergen op 16.12.2009) ontvankelijk wordt verklaard omwille van het feit dat de aanvraag dateert van de periode van 15 september 2009 tot 15 december 2009, zoals voorzien in de vernietigde instructies van 19 juli 2009. De elementen die worden aangehaald in de ontvankelijkheid (familie in België en artikel 8 E.V.R.M.) worden dan ook niet aanvaard als zijnde buitengewone omstandigheden en hebben tevens niet geleid tot de ontvankelijkheid van de aanvraag.(...)

Dit is de eerste bestreden beslissing.

Het bevel om het grondgebied te verlaten, dat verzoekende partij eveneens op 23 september 2010 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

(...)

De betrokkene verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat hij deze termijn niet overschreden heeft (art. 7, alinea 1, 2° van de Wet van 15 december 1980). Betrokkene toont niet aan sedert wanneer zij in België is.(...)"

Dit is de tweede bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

2.1. De procedures voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) zijn vooralsnog kosteloos, zodat geen gevolg kan verleend worden aan de vraag van verzoekende partij om verwerende partij te veroordelen tot de kosten van het geding.

2.2.1. Ter terechtzitting stelt de raadvrouw van verzoekende partij dat zij de nota met opmerkingen van verwerende partij niet ontving.

2.2.2. De Raad merkt op dat verzoekende partij, overeenkomstig artikel 39/69, § 1, eerste lid, 2°, van de Vreemdelingenwet, in het kader van de procedure woonplaats diende te kiezen in het Rijk en dat uit de procedur stukken blijkt dat de nota met opmerkingen door de griffie op 6 december 2010 aangetekend werd verzonden naar het door verzoekende partij in het kader van voormelde bepaling opgegeven adres. Tevens kan worden vastgesteld dat dit schrijven door de postdiensten op 7 december 2010 werd aangeboden op dit adres. Artikel 39/58, derde lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat elke kennisgeving door de griffie geldig ter gekozen woonplaats wordt gedaan. Er blijkt derhalve geenszins dat de kennisgeving van de nota met opmerkingen niet rechtsgeldig zou gebeurd zijn (cf. RvS 20 april 2004, nr. 130.466 en RvS 6 maart 2009, nr. 4097(c)). Daarenboven moet worden vastgesteld dat de raadvrouw van verzoekende partij, gelet op haar aanwezigheid, op de hoogte was van de datum van de terechtzitting, zodat zij de mogelijkheid had om het dossier in te kijken en op die wijze kennis te nemen van de nota met opmerkingen van verwerende partij.

3. Over de ontvankelijkheid

Luidens artikel 39/78 iuncto artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid een uiteenzetting van feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Onder "middel" in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die regel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden (RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 17 december 2004, nr. 138.590).

Verzoekende partij beperkt zich tot het geven van een summiere feitelijke uiteenzetting en geeft te kennen niet akkoord te gaan met de door verwerende partij genomen beslissingen, maar blijft in gebreke om op voldoende duidelijke wijze de geschonden geachte rechtsregel of het geschonden

geachte rechtsbeginsel, evenals de wijze waarop deze rechtsregel of dit rechtsbeginsel volgens haar geschonden wordt, aan te geven.

De Raad dient derhalve vast te stellen dat het verzoekschrift geen middel bevat zoals voorzien in artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig januari tweeduizend en elf door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK